Lietas arhīva Nr. CA-2435-17/29
ECLI:LV:RAT:2017:1110.C30309515.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīga 2017.gada 10.novembrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Ilze Celmiņa,
tiesneši Agnese Veita un Normunds Riņķis,
ar tiesas sēdes sekretāri Anastasiju Beļajevu,
piedaloties prasītājai un atbildētājam,
atklātā tiesas sēdē izskatīja /pers. B/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 10.janvāra spriedumu civillietā /pers. C/ prasībā pret /pers. B/ par parāda atprasīšanu.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. C/ (iepriekš - /pers. D/) (turpmāk arī prasītāja) cēlusi tiesā prasību (ar prasības precizējumiem) pret /pers. B/ (turpmāk arī atbildētājs) par parāda atprasīšanu, lūdzot piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai 39034,97 EUR, t.sk. pamatparādu - 33221,25 EUR un likumiskos procentus (6/100 gadā) - 5813,72 EUR, piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai visus tiesāšanās izdevumus (*lietas 1.sējuma 4.-8.lapa, lietas 2.sējuma 61.lapa)*.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1., 1934., 1943., 1753., 1754., 1756. un 1757.pantu, 1759.panta 2.punktu, 1760.pantu, 1765.panta pirmo daļu, 1843.pantu un Civilprocesa likuma 1.pantu, 41.panta pirmo daļu.

[2] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 10.janvāra spriedumu (t.sk. ar 2017.gada 22.februāra lēmumu par kļūdas labošanu) prasība ir apmierināta (*lietas 2.sējuma 76.-87.lapa, 92.lapa)*.

Tiesa nosprieda piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai pamatparādu 33221,25 EUR, likumiskos procentus 5813,72 EUR un tiesāšanās izdevumus 1732,81 EUR, kopā piedzenot 40767,78 EUR, noteikts atbildētājam 10 dienu termiņš no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma labprātīgai izpildei.

[2.1] Tiesa noskaidrojusi, ka prasītāja pārskaitījusi atbildētājam uz viņa kontu vairākos maksājumos naudas līdzekļus 45266,56 EUR, un tieši, 2006.gada 22.aprīlī 1000,00 EUR, 2006.gada 22.aprīlī 7000,00 EUR, 2006.gada 18.maijā 18000,00 EUR, 2006.gada 22.jūnijā 1000,00 EUR, 2006.gada 28.jūlijā 14000,00 EUR, 2006.gada 22.augustā 100,00 LVL (142,29 EUR), 2010.gada 9.janvārī 755,00 LVL (1074,27 EUR), 2010.gada 9.janvārī 450,00 EUR, 2010.gada 31.janvārī 500,00 EUR un 2010.gada 15.martā 2100,00 EUR, maksājumu mērķī norādot "Aizdevums".

Sākotnēji veicot maksājumus, saskaņā ar maksājumu grafiku, atbildētājs ir atmaksājis 12045,31 EUR, līdz ar to, atbildētāja parāds prasītājai sastāda 33221,25 EUR.

[2.2] Tiesa pārliecinājusies, ka starp pusēm aizdevuma līgums rakstveidā netika noslēgts un norādījusi, ka saskaņā ar Civillikuma 1473.pantu tiesiska darījuma forma ir atkarīga no lietas dalībnieku ieskata, izņemot likumā tieši norādītus gadījumus.

Pirmās instances tiesas spriedums ir pamatots ar Civillikuma 1482.pantu, kas noteic, kādos gadījums likums prasa rakstisku formu, un Civillikuma 1934.pantu, kas paredz, ka ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Ņemot vērā minēto, tiesa norādījusi, ka Civillikuma noteikumi, kas regulē no aizdevuma līguma izrietošās attiecības, neprasa rakstveida formu kā aizdevuma līguma būtisku sastāvdaļu, līdz ar to aizdevuma līgums ir spēkā arī bez rakstveida akta taisīšanas.

[2.3] Izvērtējot pušu tiesiskās attiecības pirmās instances tiesa atsaukusies uz Civillikuma 1940.pantu, kas noteic, ka līdzējiem vajadzīgs nodoms noslēgt aizdevuma līgumu. Turklāt aizdevējam jābūt, vai nu aizdodamo lietu īpašniekam, vai jārīkojas tā īpašnieka uzdevumā vai ar viņa piekrišanu (Civillikuma 1936.pants). Tas nozīmē, lai darījumu atzītu par aizdevuma līgumu, tiesai jākonstatē: 1) atvietojamu lietu nodošana īpašumā; 2) pienākums atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās; 3) ka aizdevējs ir, vai nu aizdodamo lietu īpašnieks, vai rīkojas ar tām īpašnieka uzdevumā vai ar viņa piekrišanu; 4) līdzēju nodoms noslēgt tieši aizdevuma līgumu.

Turklāt juridiskajā literatūrā atzīts, ka aizdevuma līgums kā jau reāllīgums ir vienpusējs līgums. Nauda vai atvietojamā lieta tiek nodota jau līguma slēgšanas gaitā. Tāpēc līguma saturu veido pienākums atdot aizdevumu. Termiņš nav obligāts, bet ir vēlams. Saistības priekšmets Civillikuma 1401.panta nozīmē ir aizdotās naudas summas vai attiecīgu atvietojamu lietu atdošana (*sk. K.Torgāns. Saistību tiesības. II daļa. Mācību grāmata. - Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2008, 81. lpp.; Latvijas Republikas Civillikuma komentāri: Ceturtā daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K. Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā.- R.: Mans Īpašums, 1998, 381.-382. lpp.*).

Ievērojot minētās tiesību normas un tiesību doktrīnas atziņas, tiesa norādījusi, ka tā kā aizdevuma līgums ir reāllīgums, tā būtiska sastāvdaļa ir atvietojamu lietu (naudas līdzekļu) nodošanas fakts. Aizdevuma līgums ir noslēgts ar aizdevuma izsniegšanas brīdi, līdz ar to tiesai, izšķirot strīdu, ir jākonstatē, vai prasītāja ir izsniegusi naudas līdzekļu aizdevumu atbildētājam.

[2.4] Tiesa ir pārliecinājusies, ka atbildētājs nav apstrīdējis faktu, ka ir saņēmis no prasītājas naudas līdzekļus, kas tika pārskaitīti uz viņa kontu kopējā apmērā 45266,56 EUR. Tāpat atbildētājs nav apstrīdējis faktu, ka viņam pārskaitītos līdzekļus prasītāja ir saņēmusi no bankas kā aizdevumu saskaņā ar 2006.gada 10.aprīļa Aizdevuma līgumu, ar Grozījumiem pie līguma 2006.gada 12.jūlijā.

Tiesa noskaidrojusi, ka lietā pastāv strīds par to, vai starp pusēm tika nodibinātas aizdevuma attiecības un vai prasītājas atbildētājam uz kontu pārskatītie naudas līdzekļi kopējā
apmērā 45266,56 EUR ar mērķi "Aizdevums" ir bijis aizdevums vai uzskatāmi par ģimenes kopīgiem līdzekļiem, kurus laulības laikā pārvaldījis atbildētājs.

Tiesa par nepamatotu un nepierādītu atzinusi atbildētāja apgalvojumu, ka prasītājas uz atbildētāja kontu pārskaitītie un viņam piešķirtie naudas līdzekļi uzskatāmi par laulāto kopīgu mantu no ģimenes kopīga budžeta, un ka atbildētājs pārvaldīja šos līdzekļus ģimenes vārdā un ģimenes interesēs un atbilstoši tās vajadzībām, mērķiem un uzdevumiem, ģimenes plāniem, un realizējot ģimenes iecerētos plānus un kopīgus mērķus, iegādājoties ģimenes

kopīgo nekustamo
īpašumu.

Tiesa noskaidrojusi, ka 2006.gada 15.martā Vidzemes priekšpilsētas Dzimtsarakstu nodaļā tika noslēgta prasītājas un atbildētāja laulība, kura ar 2016.gada 25.maija Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa spriedumu tika šķirta. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2016.gada 15.jūnijā. Laulības līgums starp pusēm nebija noslēgts, līdz ar to pastāvēja likumiskās laulāto mantiskās attiecības.

[2.5] Atsaucoties uz Civilprocesa likuma 238.pantā noteikto un tiesas spriedumā par laulības šķiršanu secināto, pirmās instances tiesa ir atzinusi, ka, šķirot laulību, starp pusēm nepastāvēja strīds par kopīgās mantas sadali un citiem jautājumiem, kas izriet no ģimenes tiesiskajām attiecībām. Minētie apstākļi ir bijuši par pamatu sprieduma secinājumam, ka lietā nav gūti pierādījumi, ka prasītājas piešķirtie līdzekļi atbildētājam, kas pārskaitīti uz atbildētāja kontu ar mērķi "Aizdevums", būtu uzskatāmi par ģimenes kopīgajiem līdzekļiem.

[2.6] Atbildētājs nav apstrīdējis, ka līdzekļi, kurus viņam piešķīrusi un nodevusi prasītāja, ir prasītājas no AS "Hansabanka" kā aizņēmums saņemtie līdzekļi- hipotekārais kredīts 47000,00 EUR, ko apstiprina lietā iesniegtais starp AS "Hansabanka" (šobrīd AS "Swedbank") kā aizdevēju un /pers. C/ (uz līguma noslēgšanas brīdi - /pers. D/) kā aizņēmēju 2006.gada 10.aprīļa Aizdevuma līgumu Nr.06-038525-PK, ar tā 2006.gada 12.jūlija grozījumiem un 2006.gada 10.aprīļa Hipotēkas līgumu, ar tā 2006.gada 12.jūlija grozījumiem, un Swedbank (iepriekš AS "Hansabanka") izdruku.

Lietā nav strīda, ka starp prasītāju un banku nodibināto aizdevuma saistību izpilde tika nodrošināta, ieķīlājot prasītājai personīgi piederošo nekustamo īpašumu /adrese A/, kurš prasītājai piederēja jau pirms laulības noslēgšanas.

Tiesa atsaukusies uz Civillikuma 89.pantu, ka katrs laulātais patur mantu, kas piederēja viņam pirms laulības, tāpat arī to mantu, ko viņš iegūst laulības laikā kā atsevišķu mantu. Viss, ko laulības laikā laulātie iegūst kopīgi vai viens no viņiem, bet ar abu laulāto līdzekļiem vai otra laulātā darbības palīdzību, ir abu laulāto kopīga manta; šaubu gadījumā jāpieņem, ka šī manta pieder abiem līdzīgās daļās.

Tiesību doktrīnā, atklājot Civillikuma 89.panta otrās daļas saturu, izteiktas atziņas, ka šajā normā ir regulēti kopīgās mantas rašanās priekšnoteikumi, kā arī tās sadalījums laulāto starpā. Tādējādi pēc vispārīgā principa vienīgi tā manta, ko laulības laikā laulātie ieguvuši atbilstoši kādam no Civillikuma 89.panta otrajā daļā paredzētajiem līdzdalības veidiem, ir uzskatāma par viņu kopīgo mantu. Šī manta pieder laulātajiem tādās daļās, kādās viņi kopīgi ir piedalījušies tās iegūšanā, un vienīgi tad, ja nav iespējams pietiekami precīzi noteikt katra laulātā ieguldījumu apmēru, attiecīgā manta uzskatāma par piederošu laulātajiem vienādās daļās *(sk. E.Kalniņš. Privāttiesību teorija un prakse. Raksti privāttiesībās.- Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2005, 57.lp.).*

Tiesa norādījusi, ka kopīgās mantas rašanās priekšnoteikumi ir, pirmkārt, tā iegūta laulības laikā, pastāvot laulāto kopdzīvei un kopīgai saimniecībai, otrkārt, tā iegūta atbilstoši kādam Civillikuma 89.panta otrajā daļā paredzētajam līdzdalības veidam, proti, mantu laulātie iegūst kopīgi vai viens no viņiem, bet ar abu laulāto līdzekļiem vai ar otra laulātā darbības palīdzību.

[2.7] Savukārt jautājums, vai viena laulātā personīgie līdzekļi tikuši nodoti ģimenes un kopīgās mājsaimniecības vajadzībām, noskaidrojams, izvērtējot katra individuālā strīda apstākļus.

Tiesa norādījusi, ka tā kā atbilstoši Civillikuma 89.panta pirmajai un trešajai daļai, 91.panta pirmajai daļai pastāv arī laulātā atsevišķa manta, fakts, ka manta iegūta laulības kopdzīves laikā, pats par sevi nedod pamatu šo mantu uzskatīt par kopīgu mantu un atsaukusies uz kasācijas instances judikatūrā nostiprināto šādu minētās tiesību normas iztulkojumu *(sk., piem., Senāta 2008.gada 16.aprīļa spriedumu lietā Nr. SKC-166, 2008.gada 14.maija spriedumu lietā Nr. SKC-209, 2013.gada 21.marta sprieduma lietā Nr. SKC-1260 11.punktu, Civillietu departamenta 2014.gada 21.marta sprieduma lietā Nr. SKC-39 9.1. punktu, 2015.gada 21.aprīļa sprieduma lietā Nr. SKC-1959 9.2.punktu).*

No Aizdevuma līguma ar grozījumiem un Hipotēkas līguma ar grozījumiem tiesa pārliecinājusies, ka atbildētājs nav nedz parakstījies nostiprinājuma lūgumā, ka piekrīt šim prasītājai izsniegtajam aizdevumam, nedz arī ka atbildētājs būtu uzņēmies pret banku jebkādas saistības gadījumā, ja šis līgums netiks izpildīts. Līdz ar to, nekonstatējot atbildētāja līdzekļu, mantas vai cita veida ieguldījumu prasītājai izsniegtā aizdevuma saņemšanā, nav pamata pieņēmumam, ka prasītājai bankas izsniegtie līdzekļi uzskatāmi par kopīgiem ģimenes līdzekļiem, līdz ar to, arī nav pamata uzskatīt, ka atbildētājs prasītājas piešķirtos līdzekļus ir pārvaldījis kā ģimenes kopīgos līdzekļus.

Pirmās instances tiesa norādījusi, ka lietā arī nav gūti pierādījumi atbildētāja apgalvojumam par to, ka prasītājas pārskaitītos naudas līdzekļus atbildētājam, viņš ģimenes vārdā un ģimenes interesēs, realizējot ģimenes iecerētos plānus un kopīgus mērķus, būtu novirzījis ģimenes kopīgo nekustamo īpašumu iegādei. Arī lietā esošās atbildētāja bankas konta izdrukas neliecina par to, ka no prasītājas saņemtie līdzekļi būtu ieguldīti ģimenes labklājības uzlabošanā. No Swedbank bankas konta izdrukas redzams, ka, piemēram, 2006.gada 22.aprīlī atbildētāja kontā no prasītājas konta pārskaitīta aizdevuma summa 8000,00 EUR (100 EUR+EUR 7000 EUR), bet 2006.gada 24.aprīlī atbildētājs šo summu 8000 EUR pārskaitījis /pers. H/ parāda atgriešanai.

2006.gada 18.maijā atbildētāja kontā no prasītājas konta pārskaitīta aizdevuma summa 18000 EUR, bet 2006.gada 19.maijā atbildētājs pārskaitījis šādu summu firmai Baltprivāts rezervācijai saskaņā ar līgumu. 2006.gada 22.jūnijā atbildētāja kontā no prasītājas konta pārskaitīta aizdevuma summa 1000,00 EUR un 2006.gada 27.jūlijā šādu summu atbildētājs izņēmis no konta. 2006.gada 28.jūlijā atbildētāja kontā no prasītājas konta pārskaitīta aizdevuma summa 14000,00 EUR, un secīgi 18000,00 EUR atbildētājs pārskaitījis kā rezervācijas summu saskaņā ar līgumu SIA "Baltprivāts".

Līdz ar to atbildētājs turpinājis lietot šo summu savām vajadzībām – 2007.gada 14.maijā atbildētājs dzēsis savu parādu 9000,00 EUR un vēl ar diviem maksājumiem 400,00 /pers. I/.

[2.8] Tiesa no bankas konta izdrukas nav konstatējusi, ka atbildētājs, prasītājas kā aizdevumu pārskaitītos naudas līdzekļus, būtu novirzījis ģimenes kopīgu nekustamo īpašumu iegādei.

No lietā iesniegtās Zemesgrāmatas nodalījuma izdrukas tiesa pārliecinājusies, ka atbildētāja iegādātie īpašumi laulības laikā, tas ir, dzīvoklis /adrese C/, reģistrēts uz atbildētāja vārda, pamatojoties uz 2007.gada 11.aprīļa pirkuma līgumu un zemes gabals /adrese D/reģistrēts uz atbildētāja vārda pamatojoties uz 2006.gada 2.marta hipotēkas līgumu. Savukārt, kā apstiprina lietas materiāliem pievienotā Zemesgrāmatu nodalījuma izdruka, pirms laulības ar prasītāju noslēgšanas, atbildētājs, pamatojoties uz 2005.gada 19.maija pirkuma līgumu, reģistrējis īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese E/. Tāpat arī tiesa nav guvusi apstiprinājums tam, ka uz prasītājas vārda ir veikta kāda īpašuma rezervācija.

Savukārt pēc laulības šķiršanas visi minētie īpašumi, kurus atbildētājs iegādājies laulības laikā vai pirms, palikuši reģistrēti uz atbildētāja vārda, bet prasītājai piederošie īpašumi uz prasītājas vārda.

Tādējādi, tiesa atzinusi, ka lietā nav gūti pierādījumi, kas dotu pamatu secinājumam, ka prasītāja, pārskaitot naudas līdzekļus 45266,56 EUR uz atbildētāja kontu ar mērķi "Aizdevums", atbildētājam piešķīrusi pārvaldīšanai kopīgos ģimenes līdzekļus.

[2.9] Tiesa norādījusi, ka, tā kā ar lietas materiālos esošo atbildētāja Swedbank AS bankas konta izdruku ir apstiprinājies, ka prasītāja atbildētājam uz kontu ar mērķi "Aizdevums" ir veikusi pārskaitījumus kopā 45266,56 EUR, tādējādi atzīstams, ka aizdevuma līgums ir vienpusēji izpildīts.

Spriedumā atzīts, ka atbildētājs nav pierādījis faktu, ka saņemtajiem naudas līdzekļiem ir bijis cits maksājuma mērķis, tāpat nav iesniedzis nekādus pierādījumus tam, ja noticis pārpratums par darījumu, kā to norādījis atbildētājs, viņš nepamatoti saņemtos naudas līdzekļus būtu atgriezis prasītājai, vai izteicis iebildumus par norādīto maksājuma mērķi, vai izteicis iebildumus pēc aizdevuma parāda samaksas pieprasījuma. Šādus iebildumus atbildētājs

izteicis tikai pēc prasības celšanas tiesā.

Atsaucoties uz Civilprocesa likuma 92. pantu un 93.panta pirmo daļu, tiesa norādījusi, ka tiesa, ņemot vērā noskaidrotos lietas apstākļus un novērtējot tiesā iesniegtos pierādījumus, ir konstatējams, ka starp pusēm par prasītājas pārskaitītajām summām ir bijusi mutiska vienošanās, kas pierādās ar aizdevuma līguma noslēgšanas būtisko sastāvdaļu – naudas nodošanu atbildētāja īpašumā. Turklāt no bankas konta izdrukām tiesa secinājusi, visos maksājumos, maksājuma mērķī ir norādīts „Aizdevums".

Līdz ar to tiesa atzinusi, ka atbildētājs, sniedzot paskaidrojumus par naudas līdzekļu pārskaitīšanas iemesliem, apstrīdot aizdevuma faktu, nav pierādījis savu iebildumu pamatotību, bet lietā esošie rakstveida pierādījumi apstiprina, ka prasītāja ir izsniegusi vairākos maksājumos atbildētājam aizdevumu kopā 45266,56 EUR, kas norāda, ka pušu attiecības apspriežamas atbilstoši Civillikuma noteikumiem, kas regulē no aizdevuma līguma izrietošās tiesiskās attiecības.

[2.10] Saskaņā ar Civillikuma 1943.pantu aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis. No lietas materiāliem un prasības pieteikuma izriet, ka aizdevuma atmaksas termiņš nav bijis noteikts.

Atsaucoties uz Civillikuma 1829.pantu, kas noteic, ja izpildījumam nav noteikts termiņš, tad kreditors var to prasīt katrā laikā, bet parādnieks var katrā piemērotā laikā izpildīt, tiesa noskaidrojusi, ka 2013.gada 30.septembrī prasītāja ierakstītā pasta sūtījumā ar paziņojumu par sūtījumu saņemšanu, nosūtījusi atbildētājam uz adresi /adrese F/, brīdinājumu pirms prasības celšanas par parāda 53081,26 EUR samaksu līdz 2013.gada 15.oktobrim. No paziņojuma par sūtījuma saņemšanu redzams, ka brīdinājumu atbildētājs saņēmis 2013.gada 7.oktobrī. Turklāt, no lietas materiālos esošā zvērināta tiesu izpildītāja 2014.gada 30.oktobra Akta Nr.30 redzams, ka prasītāja 2014.gada 28.oktobrī sastādījusi atkārtotu pirmstiesas brīdinājumu atbildētājam par parāda samaksu, kuru nebija iespējams izsniegt atbildētājam, jo dabā nav konstatējama dzīvojamā māja /adrese F/.

Tā kā prasītāja norādījusi, ka atbildētājs aizdevumu ir atmaksājis 12045,31 EUR apmērā, līdz ar to neatmaksātā aizdevuma summa sastāda 33221,25 EUR. Minēto summu tiesa ir atzinusi par pamatotu un pierādītu, līdz ar to nosakot, ka prasība ir apmierināma un no atbildētāja par labu prasītājai piedzenama neatmaksātā aizdevumu kopsumma 33221,25 EUR.

[2.11] Izvērtējot prasību daļā par likumisko procentu piedziņu, pirmās instances tiesa spriedumu šajā daļā ir pamatojusi ar Civillikuma 1756. pantu, kas noteic, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Atbilstoši Civillikuma 1759.panta pirmās daļas 1.punktam, procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Civillikuma 1765.pantā pirmajā daļā noteikts, ka procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Tā kā prasītāja lūgusi piedzīt no atbildētāja 5813,72 EUR likumiskos procentus 6% gadā par laiku no 2012.gada 1.aprīļa līdz 2016.gada 1.novembrim, tiesa atzinusi, ka pastāv tiesisks pamats piedzīt no atbildētāja prasītājas labā likumiskos nokavējuma procentus 6% gadā par laiku no 2012.gada 1.aprīļa līdz 2016.gada 1.novembrim.

[2.12] Atbilstoši Civilprocesa likuma 41.pantam, tiesa nospriedusi piedzīt no atbildētāja šādus tiesāšanās izdevumus: samaksāto valsts nodevu 1354,44 EUR, kas aprēķināta atbilstoši apmierinātajam prasījumam 33221,25 EUR+ 5813,72 EUR= 39034,97 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR.

Tāpat tiesa atzinusi, ka no atbildētāja prasītājas labā piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi, kas saistīti ar pierādījumu savākšanu 44,76 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par prasības nodrošināšanu, tas ir, valsts nodeva par prasības nodrošināšanu 281,34 EUR apmērā, 14,22 EUR par informācijas sniegšanu zemesgrāmatu nodaļā un 3,87 EUR kancelejas nodeva zemesgrāmatu nodaļai, izdevumi par foto pakalpojumiem 3,87 EUR, izdevumi par nekustamā īpašuma atlasi EUR 4,27+4,27= 8,54 EUR.

Savukārt prasītājas lūgumu atlīdzināt prasītājas izdevumus 2,84 EUR (pasta izdevumi), kā arī izdevumus, kas prasītājai radušies saistībā ar savam īpašumam reģistrētās hipotēkas dzēšanu 61,01 EUR apmērā, tiesa noraidījusi, jo nav gūts apstiprinājums šādiem izdevumiem.

Tāpat lietā nav pievienotas attiecīgas kvītis vai maksājuma uzdevumi prasītājas norādītajiem izdevumiem 7,11 EUR+ 14,22 EUR+ 7,11 EUR + 14,22 EUR.

Tādejādi no atbildētāja par labu prasītājai kopā tiesa nospriedusi piedzīt tiesāšanās izdevumus 1732,81 EUR.

[3] Par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 10.janvāra spriedumu atbildētājs iesniedzis apelācijas sūdzību, pārsūdzot minēto spriedumu pilnībā (*lietas 2.sējuma 95.-97.lapa*).

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka prasība netiek atzīta, pamatojoties uz šādiem iebildumiem.

[3.1] Atbildētājs norādījis, ka ar prasītāju laulības laikā aizdevuma darījums nav bijis noslēgts un ģimenes kopējie līdzekļi un kopīgais īpašums nav bijis sadalīts.

Darījums un arī aizdevuma darījums starp laulātiem, kurā viens laulātais aizdod otrajam laulātajam viņu kopīgo kopmantu un kopējos līdzekļus, neatbilst Civillikuma tiesību normām, kas reglamentē ģimenes laulības laikā iegūtās ģimenes kopmantas, kopīpašuma un kopējo līdzekļu piederību ģimenei, nevis atsevišķajam laulātajam.

[3.2] Aizdevuma summa no AS "Swedbank" (iepriekš AS "Hansabanka") 47000 EUR, ko prasītāja saņēma laulības laikā, neskatoties, ka aizdevums ir bijis nodrošināts ar viņas personīgo nekustamo īpašumu, ko viņa ir iegādājusies pirms laulības noslēgšanas, ir uzskatāma par laulāto kopējiem līdzekļiem, jo aizdevums saņemts laulības laikā.

Prasītāja un atbildētājs nebija vienojušies par aizdevuma darījuma būtiskām sastāvdaļām un būtiskiem noteikumiem, nosacījumiem, sekām. Atbilstoši Civillikuma 1403.pantam, tiesisks darījums ir atļautā kārtā izdarīta darbība tiesisku attiecību nodibināšanai, pārgrozīšanai vai izbeigšanai. Savukārt Civillikuma 1404.pants noteic, ka katrā tiesiskā darījumā jāņem vērā dalībnieki, priekšmets, gribas izteikums, sastāvdaļas un forma.

Atbildētāja ieskatā, prasītāja maksājuma uzdevumā nepamatoti un bez atbildētāja piekrišanas maksājuma mērķi norādījusi „aizdevums". Atbildētājs nebija piekritis šādam aizdevuma darījumam, līdz ar to starp pusēm nebija arī vienošanās par aizdevuma darījuma būtiskajām sastāvdaļām.

[3.4] Atbildētājs atsaucies uz Civillikuma 89.panta otrajā daļā noteikto un norādījis, ka ģimenes kopējo līdzekļu pārvaldi ģimenes vārdā atbildētājs bija uzņēmies kā ģimenes loceklis un laulātās likumīgais vīrs.

Atbildētāja ieskatā, tas apstāklis, ka starp laulātiem laulības šķiršanas laikā nepastāvēja strīds par laulāto mantas sadali nenozīmē, ka laulāto kopmanta nepastāvēja. Atbilstoši, tiesību normām visa manta, kas ir iegādāta laulības laikā uzskatāma par laulāto kopmantu un uzskatāms, ka tā ir iegūta par laulāto kopējiem līdzekļiem.

[3.5] Atbildētājs iebildis pret pirmās instances tiesas nospriesto no atbildētāja piedzīt likumiskus procentus no 2012.gada 1 .aprīļa līdz 2016.gada l. novembrim, jo 2012.gada 1.aprīlī ar spēkā stājušos spriedumu darījums vēl nebija atzīts par aizdevumu.

[4] Paskaidrojumus par apelācijas sūdzību ir iesniegusi prasītāja, lūdzot atzīt apelācijas sūdzību par nepamatotu un atstāt negrozītu pirmās instances tiesas spriedumu (*lietas 2.sējuma 149.lapa*).

Prasītāja, atsaucoties uz Civillikuma 1.pantu, no kura izriet labas ticības princips, norādījusi, ka apelācijas sūdzībā paustais norāda uz atbildētāja atšķirīgo izpratni un attieksmi pret lietu kārtību, pienākumiem un tiesībām. Prasītāja paskaidrojusi, ka ar atbildētāju laulības laikā kopīga manta nebija

iegādāta, atprasāmie naudas līdzekļi netika nodoti atbildētāja pārvaldīšanā, bet tika aizdoti. Banku iesniegtie atbildētāja norēķinu kontu pārskati apstiprina prasības pieteikumā pausto, kā arī to, ka atbildētājs prasītājas līdzekļus izmantoja savu parādu dzēšanai un savu tuvinieku pabalstīšanai. Tāpat atbildētājs naudas līdzekļus izmantoja arī peļņas gūšanai, ieguldot naudas līdzekļus depozītā, kas ir pretrunā ar atbildētāja pausto par kopīgo līdzekļu pārvaldīšanu ģimenes interesēs.

Prasītāja 2017.gada 13.septembrī ir iesniegusi parāda aprēķina precizējumus, norādot, ka no 2012.gada 1.aprīļa līdz 2017.gada 1.septembrim piedzenamā nokavējuma procentu summa ir sasniegusi 10796,91 EUR (*lietas 2.sējuma 152.lapa*).

[5] Tiesas sēdē atbildētājs izteica lūgumu atlikt lietas izskatīšanu tā iemesla dēļ, ka pietiekami labi nepārvaldot valsts valodu, savukārt tulks, ar kuru atbildētājs bija vienojies, uz tiesas sēdi nebija ieradies.

Civillietu tiesas kolēģija noraidīja atbildētāja lūgumu, ņemot vērā to, ka Civilprocesa likuma 209.pantā un 210.pantā nav paredzēts pamats lietas atlikšanai, ja lietas dalībnieks nav nodrošinājis tulku un tā neierašanās atzīta par neattaisnojošu. Savukārt atbildētājs neatbilst Civilprocesa likuma 13.panta ceturtajā daļā noteiktajai personu kategorijai, kurai ir tiesas pienākums nodrošināt tulka palīdzību. Līdz ar to atbildētājam, atbilstoši Civilprocesa likuma 74.panta septītās daļas 2^1) punktam ir pienākums nodrošināt tulka palīdzību, ja tās nepārvalda tiesvedības valodu.

Tiesas kolēģija apmierināja atbildētāja lūgumu paskaidrojumus sniegt krievu valodā, atbilstoši Civilprocesa likuma 13.panta trešajai daļai, kas noteic, ka ir pieļaujams atbildētājam sniegt tiesas sēdē paskaidrojumus krievu valodā, ņemot vērā to, ka prasītājai nebija iebildumu un tiesai minētā valoda ir saprotama.

[6] Tiesas sēdē atbildētājs uzturēja apelācijas sūdzību. Paskaidrojumu sniegšanas laikā atzina prasību daļā par pamatparāda 33221,25 EUR atmaksāšanas pienākumu, paskaidrojot, ka naudas līdzekļi, kurus saņēma no prasītājas, viņš tika ieskaitījis biznesa projekta realizēšanai, kas nav izdevies un naudas līdzekļus projekta attīstītājs viņam ir atskaitījis atpakaļ, bet atbildētājs tos nav atmaksājis prasītājai.

Vienlaikus atbildētājs norādīja, ka prasību daļā par likumisko procentu piedziņu uzskata par nepamatotu, jo viņa ieskatā pienākums maksāt likumiskos procentus viņam varēja iestāties tikai pēc tam, kad laulība bija šķirta ar tiesas spriedumu.

Tiesas sēdē prasītāja neatzina iesniegto apelācijas sūdzību un prasību uzturēja. Lūdza apmierināt prasību atbilstoši prasītājas iesniegtajam aprēķinam uz 2017.gada 1.septembri.

Motīvu daļa

[7] Civillietu tiesas kolēģija, uzklausījusi pušu paskaidrojumus, pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālus, atzīst, ka prasība ir pamatota, bet atbildētāja apelācijas sūdzība nav pamatota.

[8] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu, 430.panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Tā kā atbildētājs ir pārsūdzējis pirmās instances spriedumu pilnībā, tad apelācijas instances tiesa lietu skata pēc būtības.

[9] Lietā nepastāv strīds par šādiem apstākļiem.

[9.1] Prasītāja aizdevuma summu 47000,00 EUR saņēma no Swedbank AS (iepriekš AS "Hansabanka") saskaņā ar 2006.gada 10.aprīļa Aizdevuma līgumu Nr.06-038525-PK, ar tā 2006.gada 12.jūlija grozījumiem un 2006.gada 10.aprīļa Hipotēkas līgumu, ar tā 2006.gada 12.jūlija grozījumiem, ieķīlājot savu atsevišķo mantu, proti, dzīvokli, kas atradās /adrese A/.

Prasītāja pārskaitījusi atbildētājam uz viņa kontu vairākos maksājumos naudas līdzekļus kopā 45266,56 EUR: 2006.gada 22.aprīlī 1000,00 EUR, 2006.gada 22.aprīlī 7000,00 EUR, 2006.gada 18.maijā 18000,00 EUR, 2006.gada 22.jūnijā 1000,00 EUR, 2006.gada 28.jūlijā 14000,00 EUR, 2006.gada 22.augustā 100,00 LVL (142,29 EUR), 2010.gada 9.janvārī 755,00 LVL (1074,27 EUR), 2010.gada 9.janvārī 450,00 EUR, 2010.gada 31.janvārī 500,00 EUR un 2010.gada 15.martā 2100,00 EUR, maksājumu mērķī norādot "Aizdevums";

[9.2] Atbildētājs, veicot pārskaitījumus uz prasītājas norēķinu kontu bankā, ir atmaksājis prasītājai 12045,31 EUR.

[9.3] Pušu laulība ir šķirta ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 25.maija spriedumu (*lietas 2.sējuma 67.-69.lapa*).

[10] Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa nosaka, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā Civilprocesa likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa ir rūpīgi izvērtējusi lietā iesniegtos pierādījumus, pušu argumentus un iebildumus, tiesas konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi un uz tiem balstītais secinājumi ir pietiekami, pamatoti un pareizi, līdz ar to apelācijas instances tiesa pievienojas pārsūdzētā sprieduma motīviem, un atkārtoti tos pašus apsvērumus nenorāda.

[11] Ņemot vērā, ka apelācijas instances tiesas sēdē atbildētājs atzina prasību daļā par parāda pamatsummu 33221,25 EUR, kas viņam jāatgriež prasītājai, tādejādi faktiski atzīstot no aizdevuma līguma izrietošo tiesisko attiecību pastāvēšanu starp pusēm, līdz ar to saskaņā ar Civilprocesa likuma 96.panta piekto daļu prasītāja šajā daļā ir atbrīvota no pierādīšanas pienākuma, bet apelācijas instances tiesai saskaņā ar Civilprocesa likuma 430.panta trešo daļu minētais fakts vairs nav jāpārbauda.

[12] Atbildētājs nepiekrīt prasītājas iesniegtajam likumisko procentu aprēķinam, uzskatot, ka par laiku, kamēr nebija šķirta pušu laulība, viņam nav pienākums veikt procentu maksājumus.

Civillietu tiesas kolēģija nevar atzīt par pamatotu minēto apsvērumu, jo konkrētajā gadījumā strīds starp pusēm izriet no aizdevuma līguma tiesiskajām attiecībām, nevis ģimenes tiesiskajām attiecībām, kā pamatoti secināts pārsūdzētajā spriedumā. Tas nozīmē, ka strīda izšķišanai nav juridiska pamata piemērot Civillikuma 89.pantu, uz kuru apelācijas sūdzībā ir atsaucies atbildētājs. Minētos apsvērums savā spriedumā jau detalizēti ir izvērtējusi pirmās instances tiesa, kas motīviem apelācijas tiesa ir pievienojusies.

[12.1] Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka lietas izskatīšanas gaitā nav gūts apstiprinājums atbildētāja apgalvojumam, ka tam bija pamats uzskatīt, ka par to laiku, kamēr nav šķirta pušu laulība, atbildētājs ir atbrīvots no pienākuma maksāt procentus par sveša kapitāla lietošanu. Tādējādi atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmajai daļai atbildētāja iebildumi pret prasību šajā daļā nevar tikt atzīti par pierādītiem un pamatotiem. Citus argumentus, kas liecinātu, ka pastāv juridiska rakstura šķēršļi likumisko procentu aprēķinam, atbildētājs tiesai nav norādījis.

[12.2] Atbilstoši Civillikuma 1652.pantam parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis: 1) kad viņš dabūjis lietas valdījumu noziedzīgā vai vispār prettiesīgā kārtā; 2) kad izpildīšanai noliktā laikā nav iespējams viņu sastapt un viņa prombūtnes attaisnošanai nav svarīgu iemeslu; 3) kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas.

Nokavējuma procenti ir maksa par naudas vai cita kapitāla lietojumu pēc tam, kad iestājies maksājuma (atvietojamas lietas došanas) pienākums. Šādu procentu maksāšana ir saistīta ar pārkāpumu – nokavējumu (*sk. Civillikuma komentāri: Ceturtā daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. - Rīga: Mans Īpašums, 1998, 156.lpp.; K.Torgāns. Saistību tiesības. I daļa. Mācību grāmata. - Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2006, 146.lpp.*).

No Civillikuma 1756.panta, 1759.panta 1.punkta izriet, ka pienākums maksāt procentus rodas uz tiesiska darījuma vai likuma pamata. No likumisko nokavējuma procentu aprēķina (*lietas 2.sējuma 153.-154.lapa*) izriet, ka nokavējuma procenti aprēķināti par laiku no 2012.gada 1.aprīļa līdz 2017.gada 1.septembrim un to apmērs par 1979 kavētām dienām jeb 65 mēnešiem ir aprēķināts 10796,91 EUR.

No konta izdrukām secināms, ka atbildētājs pārstājis maksāt parādu atbildētājai ar 2012.gada 1.aprīli, kas pamatoti uzskatāms par brīdi, no kura prasītājai ir tiesības prasīt likumiskos nokavējuma procentus, līdz ar to secināms, ka procenti pamatoti aprēķināti ar minēto datumu.

Konkrētajā gadījumā tiesisks darījums – aizdevuma līgums tika noslēgts mutiski un, ņemot vērā to, ka puses nav pielīgušas tiesības nokavējuma gadījumā aprēķināt procentus, atzīstams, ka prasītājai uz likuma pamata ir tiesības prasīt, bet atbildētājam pienākums saskaņā ar Civillikuma 1765.panta pirmo daļu maksāt par pieļauto nokavējumu 6 % no simta gadā.

[13] Ņemot vērā noskaidrotos apstākļus, Civillietu tiesas kolēģijai nav pamata izdarīt pretējus secinājumus tiem, kas norādīti pirmās instances spriedumā, līdz ar to apelācijas sūdzība ir atzīstama par nepamatoti iesniegtu, bet prasība ir apmierināma pilnībā.

[14] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.panta nosacījumiem prasītājai atzīstamas tiesības par laika periodu līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no atbildētāja likumiskos procentus (6% gadā) no piedzītās pamatparāda summas 33221,25 EUR.

[15] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam - proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta.

[15.1] No lietas materiāliem redzams, ka prasītāja samaksājusi valsts nodevu par prasības celšanu kopā 1651,45 EUR (*lietas 1.sējuma 9.-10.lapa),* ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR (*lietas 1.sējuma 11.lapa*), valsts nodevu par prasības nodrošināšanu 281,34 EUR (*lietas 1.sējuma 93.lapa*), kopā 1937,49 EUR.

Tā kā prasītāja daļā bija atteikusies no prasības (*lietas 2.sējuma 61.lapa*), līdz ar to, ievērojot Civilprocesa likuma 41.panta otro daļu, no atbildētāja prasītājas labā piedzenama valsts nodeva, kas aprēķināta atbilstoši apmierinātajai daļai - 44018,16 EUR (pamatsumma 33221,25 EUR + 10796,91 EUR). Tādējādi no atbildētāja prasītājas labā atlīdzināma valsts nodeva 1451,26 EUR (1202,28 +1.6%(44018,16-28457), kas aprēķināta atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta d) apakšpunktam, kā arī ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR, valsts nodevu par prasības nodrošināšanu 281,34 EUR, kopā 1737,30 EUR.

Tāpat arī prasītāja lūgusi piedzīt no atbildētāja ar prasības nodrošināšanu pirms prasības celšanas (kas piemērots ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneses 2014.gadas 6.novembra lēmumu) saistītos šādus samaksātos izdevumus: 2014.gada 3.novembra maksājuma uzdevums Nr. 988 par summu 4,27 EUR (*lietas 1.sējuma 98.lapa*) par nekustamā īpašuma atlasi, 2014.gada 3.novembra maksājuma uzdevums Nr. 989 par summu 4,27 EUR (*lietas 1.sējuma 99.lapa*) par nekustamā īpašuma atlasi, 2014.gada 3.novembra čeks Nr. 7087 par summu 3,87 EUR par fotogrāfiju izgatavošanu (*lietas 1.sējuma 101.lapa*), 2014.gada 10.novembra kvīts par summu 14,22 EUR par informācijas saņemšanu zemesgrāmatu nodaļā *(lietas 1.sējuma 102.lapa*), kopā prasītāja samaksājusi 26,63 EUR, kas piedzenama no atbildētāja prasītājas labā.

[15.2] Atbildētājs, iesniedzot apelācijas sūdzību, ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneses 2017.gada 12.aprīļa lēmumu bijis daļēji atbrīvots no valsts nodevas samaksas par apelācijas sūdzības iesniegšanu, līdz ar to samaksājis valsts nodevu 300 EUR (*lietas 2.sējuma 145.lapa*), kā arī atbildētājs samaksājis ar lietā esošo dokumentu atvasināšanu saistītos izdevumus 42 EUR (*lietas 2.sējuma 8.lapa*), kopā atbildētājs samaksājis 342 EUR.

Tā kā prasība ir apmierināta pilnībā, bet atbildētāja apelācijas sūdzība ir atzīta par nepamatotu, atbildētāja samaksātie tiesas izdevumi netiek atlīdzināti.

[15.3] Atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam un valsts AS „Latvijas Pasts" tarifiem, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi (ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi) šajā lietā ir 12,33 EUR (10,15 EUR pirmās instances tiesā un 2,18 EUR apelācijas instances tiesā), ko apliecina Tiesu informatīvās sistēmas pavēstu uzziņa un informācija uzziņas lapā par ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem (*lietas 1.sējuma 2.lapa*).

Tā kā prasītāja ir samaksājusi ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR, tad nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir 7,63 EUR (12,33 - 4,70=7,63), kas piedzenami no atbildētāja valsts labā.

[15.4] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 33.panta trešās daļas 3.punktu, ar lietas vešanu saistītie izdevumi, cita starpā ir ar pierādījumu savākšanu saistītie izdevumi.

Savukārt Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 3.punkts noteic, ka ar lietas vešanu saistītos izdevumus, sakarā ar rakstveida pierādījumu iegūšanu, atlīdzina izdevumu faktiskajā apmērā.

Prasītāja lietā iesniegusi AS Swedbank 2014.gada 31.oktobra maksājuma uzdevumu Nr. 986 par summu 44,76 EUR (*lietas 1.sējuma 97.lapa*) par dokumentu piegādi saskaņā ar aktu Nr. 203 (*lietas 1.sējuma 100.lapa*).

Līdz ar to atzīstams, ka izdevumi, kas prasītājai radušies par rakstveida pierādījumu iegūšanu kopā 44,76 EUR, ir atlīdzināmi pilnā apmērā.

[15.5] Ņemot vērā minēto, no atbildētāja prasītājas labā ir piedzenami šādi prasītājas samaksātie tiesāšanās izdevumi: tiesas izdevumi - 1737,30 EUR, izdevumi, kas saistīti ar prasības nodrošināšanu - 26,63 EUR, ar lietas vešanu saistītie izdevumi rakstveida pierādījumu iegūšanai - 44,76 EUR, kopā 1808,69 EUR.

[16] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 434.panta ceturto daļu un 204.[1] pantu atbildētājam ir nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430., 432.-434.pantu un 454.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

prasību **apmierināt**.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. C/, personas kods /personas kods/, pamatparādu 33221,25 EUR (trīsdesmit trīs tūkstoši divi simti divdesmit viens *euro* un 25 centi), likumiskos procentus par periodu no 2012.gada 1.aprīļa līdz 2017.gada 1.septembrim 10796,91 EUR (desmit tūkstoši septiņi simti deviņdesmit seši *euro* un 91 cents) un tiesāšanās izdevumus 1808,69 EUR (viens tūkstotis astoņi simti astoņi *euro* un 69 centi), pavisam kopā piedzenot 45826,85 EUR (četrdesmit pieci tūkstoši astoņi simti divdesmit seši *euro* un 85 centi).

Atzīt /pers. C/, personas kods /personas kods/, tiesības saņemt no atbildētāja /pers. B/, personas kods /personas kods/, likumiskos procentus 6 (sešus) procentus gadā no parāda pamatsummas 33221,25 EUR (trīsdesmit trīs tūkstoši divi simti divdesmit viens *euro* un 25 centi) par laiku no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai), nepārsniedzot pamatkapitāla summu.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 7,63 EUR (septiņi *euro* un 63 centi).

Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksa valstij veicama kontā:
Saņēmējs: Tiesu administrācija / Konta Nr.LV51TREL2190458019000
NMR 90001672316 / Saņēmēja banka: Valsts kase / Kods TRELLV22
Iemaksas mērķis: **21499** ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi
civillietā Nr. C30309515, atbildētājs /pers. B/.

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Dokumenti, kas apliecina maksājumu izdarīšanu valsts ienākumos iesniedzami Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas kancelejā sprieduma labprātīgai izpildei noteiktā termiņa laikā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Civillietu departamentā 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā. Pilns spriedums sastādīts 2017.gada 24.novembrī.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese	I.Celmiņa
Tiesnese	A.Veita
Tiesnesis	N.Riņķis